Sme tu pre Vás
GRÉCKOKATOLÍCKA CIRKEV
farnosť Zosnutia Presvätej Bohorodičky
Humenné – mesto
www.grkat.he.sk/mesto
Cena: dobrovoľný príspevok
Ročník: 3. Číslo: 14

Púť, pútnik, putovanie...

V úvodníku ostatného čísla farského časopisu sme mali možnosť spoznať a poučiť sa v oblasti turizmu a turistiky z náboženského hľadiska. Keďže sa začal čas mnohých významných odpustov a náboženských slávnosti, dnes by sme si ozrejmili veci, ktoré súvisia s púťami a putovaním na posvätné miesta. Túto problematiku spracoval vo svojej knihe *Homo viator* duchovný otec PaedDr. František Dancák, preto nebudeme nič nové vymýšľať, ale pomôžeme si poznatkami z jeho bádania.

Medzi turistom a pútnikom je nemalý rozdiel. Turista prichádza na historické miesta, aby kultúrne pookrial a spoznal pamiatky času. Pútnik sa líši od turistu tým, že na svojej ceste po vyznačených miestach neutonie iba v obdivovaní krás a pamiatok, ale sa snaží prežiť a sprítomniť si dobu svätých, ktorí zanechali na miestach, po ktorých sa on uberá, nemiznúce stopy. Nehasnúce príklady týchto svedkov viery sú pre neho povzbudením a posilou pre život.

Putovanie je pohyb na posvätné miesta za náboženským cieľom. Na rozdiel od náboženskej turistiky má putovanie vyšší cieľ, i keď používa vlaky, lietadlá, ubytovacie zariadenia. Je to predovšetkým jav náboženský – nadčasový i nadkonfesionálny, ktorý je viazaný na kult. Už od prvých kresťanských storočí malo tieto základné ciele: vidieť, modliť sa, adorovať, splniť sľub a dosiahnuť vypočutie prosieb.

Putovanie nie je náboženská turistika. Púť, putovanie je znamením univerzálnej hodnoty, na ktorej má každý človek účasť: homo viator, pútnik, človek, ktorý je stále na ceste. Na jeho ceste sa nachádza veľa nebezpečenstiev, veľa krížov, skúšok, až pokiaľ „nedoputuje“ na to najsvätejšie miesto, kde je Boh, „nebeský Jeruzalem“.

„Byť na ceste“ je častý výraz Svätého písma pre obraz kresťanského života (Lk 9, 51; 56; 10, 1; 38). Kresťan hľadá Boha, má odvahu vykročiť i do neznámej krajiny ako Abrahám (Gn 12, 1), zbytočne sa neohliada (Lk 9, 62) a pozerá na konečný cieľ (Sir 7, 40). „Veď naša vlasť je v nebi. Odtiaľ očakávame aj Spasiteľa Pána Ježiša Krista“ (Flp 3, 20).

Dalo by sa povedať, že celý ľudský život je ako jedno veľké putovanie. Kde je človek, tam sa vydáva na cestu. Putovanie dáva človeka do vzťahu s Bohom, alebo aspoň ho privádza na prah tajomstva. „Celý kresťanský život je akoby veľkým putovaním do Otcovho domu“, napísal Ján Pavol II. vo svojom apoštolskom liste Tertio millennio adveniente (49).

Avšak tu treba povedať, že tak, ako pri pozemskom putovaní, aj na ceste k Bohu je potrebné nabrať silu a nový dych, odpočinúť si, uistiť sa o správnom smere, aby sme vykročili s novou chuťou. Tak to robil aj Ježiš Kristus sám, aj s učeníkmi. To je aj cieľom a zmyslom každej náboženskej púte.

Z hľadiska dejín náboženstva je účasť na náboženských pútiach súčasťou všetkých vyšších náboženstiev. Možno povedať, že účasť na pútiach predpokladá vieru v prítomnosť božstva alebo hrdinu na určitom mieste, ktoré je s ním úzko spojené. Púť nás okrem toho privádza na miesta, kde božstvo poskytlo človeku pomoc, alebo na pamätné miesta v živote a pôsobenia božstva či zakladateľa náboženstva. Púť je teda odrazom konkrétneho hľadania božstva, za ktorým sa ľudia vydávajú na cestu k miestu, ktoré si zasluhuje úctu.

Na posvätných miestach sa k tomu účelu vyvinuli zvláštne zvyky a rituály, spôsoby obetovania a modlitby. Náboženská úcta, kultové očisťovanie, ktoré má odvrátiť telesnú i duševnú biedu, vyprosenie duchovného či materiálneho bohatstva, ale aj poďakovanie[1] sa za vypočuté prosby a za záchranu, to všetko môžeme uviesť ako motívy pre vyhľadanie pútnických miest.

Putovanie človeka na posvätné miesta má hlboké korene už v staroveku. Púte nachádzame už u Egypťanov, Grékov, Rimanov, v hinduizme, lamaizme, šintoizme a tiež aj u Konfuciových nasledovníkov. V islame patrí púť do Mekky k piatim svätým povinnostiam veriaceho.

Dejiny Izraela nám hovoria, že skôr, ako Joziášova deuteronomická reforma uskutočnila jednotu svätyne, zisťuje sa v Izraeli existencia početných pútnických stredísk, posvätných miest, zviazaných so svätými dejinami, kam ľud prichádzal hľadať Boha. Dejiny patriarchov referujú iba o jednom putovaní vo vlastnom zmysle (cesta Jakuba s ľudom do Betelu; porov.: Gn 35, 1-7). V neskoršom období sa zisťuje, že sa po dlhý čas zachovalo náboženské zhromažďovanie, a teda putovanie, pri rozlične dôležitých svätyniach: Sichem (Joz 24, 25; Sdc 9, 6), Betel (1 Sam 10, 3) tam ukazuje pútnikov (1 Kr 12, 29; Am 5, 5; 7, 13), Bersaba (Am 5, 5). Objavujú sa svätyne aj v Efre (Sdc 6, 24) a Sarai (Sdc 13, 19), kde sa spomínajú zjavenia Jahveho anjela. Ďalej je to svätyňa v Šíle, kde prebýva archa a kde sa

každý rok svätil sviatok Jahveho (Sdc 21, 19). Ale potom, keď Dávid uviedol archu do Jeruzalema a Šalamún postavil Chrám (1Kr 5-8), najväčšiu dôležitosť nadobúdajú púte do Jeruzalema (1 Kr 12, 27).

A tak už oddávna starodávne kódexy Zmluvy (jahvistický – Ex 34, 18-23; a elohistický – Ex 23, 14-17) predpisujú celému mužskému obyvateľstvu, aby sa tri razy do roka ukázali pred Pánom, Jahvem. Tento predpis sa má splniť v rozličných svätyniach krajiny pri príležitosti sviatkov.

Joziášova reforma, ktorú načrtol Ezechiáš (2 Kr 18, 4; 22; 2 Krn 29, 31), ruší miestne svätyne. Slávenie Paschy a dvoch druhých sviatkov, Sviatku týždňov a Sviatku stánkov, určuje v Jeruzaleme. Takto sa usiluje zhromaždiť ľud pred jeho Bohom a ochrániť ho pred miestnymi modloslužobnými nákazami. Pravda, po Joziášovej smrti sa táto reforma stala otáznou. Ale po návrate z vyhnanstva je jeruzalemský Chrám jedinou svätyňou. Tam prichádzajú na veľké sviatky roka pútnici z celej Palestíny a tiež z diaspory, ktorá sa začína rozširovať. „Žalmy výstupov“ (Ž 120-134) vyjadrujú modlitbu a city pútnikov: ich lásku k domu Pánovmu a ku svätému mestu, ich vieru, uctievanie, radosť, že v liturgickom zhromaždení uskutočňujú hlboké zjednotenie Božieho ľudu.

Nový zákon v tomto bode neprináša nijakú novotu. Ježiš putuje do Jeruzalema so svojimi rodičmi, keď má dvanásť rokov, aby splnil nariadenie Zákona (Lk 2, 41n). Počas svojho poslania prichádza do Jeruzalema na rozličné sviatky (Jn 2, 13; 5, 1; 7, 14; 10, 22n; 12, 12). Aj apoštolovi Pavlovi – po viac ako dvadsiatich piatich rokoch po kríži – záleží na tom, aby si vykonal púť na Turíce (Sk 20, 16; 24, 21).

Ježiš Kristus však ohlasuje zborenie Chrámu (Mk 13, 2). Odmietnutie Mesiáša Izraelom dovŕši zlom medzi Cirkvou a židovstvom. Ba ešte viac. Ježišovo zmŕtvychvstanie odteraz sústredí kult jeho verných na jeho oslávenú osobu, nový Chrám, a už nie na nejaké miesto na zemi (Jn 2, 19-21); 4, 21-23). Život Božieho ľudu sa predstavuje ako opravdivé eschatologické putovanie. Toto putovanie vedie Pán Ježiš a jeho cieľom sú duchovné reality.

Preto ak pútnik navštevuje tieto posvätné miesta, to neznamená – vysvetľuje už Teodoret z Cyru, aby veril, že Boh je nútený viazať sa na určité miesta. Ak však navštevuje miesta, „kde sa odohrali udalosti spásy, robí tak preto, aby živil svoje oči kontempláciou toho, čo je objektom jeho túžob, lebo nielen pohľad duše, ale aj pohľad zraku slúži viere na duchovné povzbudenie.“

Spracoval o. Martin

Sviatosť pokánia a zmierenia

Kajúce skutky - zadosťučinenie

Rozhrešenie odstraňuje hriech, ale neodstraňuje všetky nezriadenosti, ktoré hriech spôsobil. Hriešnik zbavený hriechu musí ešte nadobudnúť plné duchovné zdravie. Musí teda urobiť niečo viac, aby primeraným spôsobom „zadosťučinil“ za svoje hriechy alebo ich „odpykal“. Tieto skutky sa nazývajú zadosťučinením alebo tiež kajúcimi skutkami. Vôľa vykonať toto zadosťučinenie je ďalšou z podstatných častí sviatosti pokánia a patrí k jej úplnosti. Bez nej by sviatosť bola neplatnou, podobne ako bez ľútosti alebo vyznania. Kajúci skutok za hriechy ako aj náhrada za prípadnú škodu je potvrdením a naplnením autentického pokánia.

Svedectvo života presviedča o tom, že je potrebná náprava za zlo, ktoré sa človeka dotýka v rôznych podobách. Kto vidí zlo a hriech, je povinný zasiahnuť, aby bolo tomu nielen zabránené, ale aj zadosťučinené. Boh má právo očakávať vynahradzujúcu lásku. Každý hriech je predovšetkým zneváženie Boha, preto aj zadosťučinenie má byť nápravou tohto zneváženia a vynahradením (väčšou) láskou. Touto náhradou – zo samotnej jej podstaty – je náprava narušeného morálneho poriadku ustanoveného Bohom. Je to akt spravodlivosti a lásky s cieľom nápravy zla, ktoré nastalo zo spáchaním hriechu. Toto zadosťučinenie sa v praxi uskutočňuje prostredníctvom skutkov pokánia – kajúcich skutkov – uložených spovedníkom pri spovedi. Zadosťučinenie je konečným úkonom, ktorý korunuje sviatostný znak pokánia a zvykne sa označovať aj termínom „pokuta“. Je jasné, že to nemôže byť cena, ktorou sa platí za odpustenie hriechov, pretože žiadna ľudská cena nemôže sa porovnávať s ovocím krvi Ježiša Krista preliatej za vykúpenie z hriechu.

Skutky zadosťučinenia, ktoré pri zachovaní charakteristickej črty jednoduchosti a poníženosti majú výraznejšie vyjadrovať všetko to, čo znamenajú, obsahujú totiž v sebe cenné prvky: sú znakom osobného zväzku, ktorý kresťan vzal na seba vo sviatosti voči Bohu, že totiž začne nový život (a preto by sa skutky zadosťučinenia nemali obmedzovať len na niektoré modlitby, ale by mali pozostávať v bohoslužobných úkonoch, v prejavoch lásky, milosrdenstva a náhrady); obsahujú presvedčenie, že hriešnik, ktorý dostal odpustenie, je schopný spojiť svoje vlastné telesné i duchovné umŕtvovanie - dobrovoľné, alebo aspoň prijaté - s Kristovým

utrpením, ktoré mu získalo odpustenie; okrem toho pripomínajú, že aj po rozhrešení zostáva v kresťanovi akási oblasť tieňa, spôsobená ranami po hriechu, nedokonalosťou lásky pri ľútosti a oslabením duchovných schopností, v ktorých ešte zostáva akési nákazlivé ohnisko hriechu, proti ktorému treba stále bojovať umŕtvovaním a pokáním.

Tieto kajúce skutky musia byť:

a) spravodlivé – cieľom kajúceho skutku je uzmieriť Božiu velebnosť za spáchanú urážku a odpykanie časných trestov, ako aj spôsobenú urážku a krivdu na blížnom: za ťažké previnenia udeliť ťažké pokánie, za ľahšie previnenia udeliť ľahšie pokánie. Tieto časné tresty sa odpúšťajú pre zásluhy Ježiša Krista, ktoré sa kajúcnikovi „privlastňujú". Veľkosť urážky sa meria hodnosťou osoby, ktorá je urazená. Urážka Boha je najväčšou možnou urážkou, nikto z ľudí nedokáže v plnosti za takúto urážku zadosťučiniť. Je však potrebné, aby pri posudzovaní hriešneho skutku si penitent cez udelené pokánie uvedomil závažnosť svojho počínania a veľkosť urážky, ktorej sa dopustil a aby takéto zadosťučinenie viedlo v jeho živote k náprave.

b) liečivé – skutky pokánia majú zahojiť pozostatky hriechu, odstrániť zlé náklonnosti a vyzbrojiť kajúcnika do budúcna bdelosťou pred hriechom. Veľkosť a miera skutkov pokánia sa musí prispôsobiť penitentovi, aby mohol napraviť poriadok, ktorý porušil a zároveň bol uzdravený z choroby hriechu, na ktorú trpel, zodpovedajúcim liečivom. Pokuta tak musí byť reálnym liekom na hriech, protijedom na zničenie vnútorných dispozícií vedúcich k novým hriechom a prostriedkom na obnovu života. ***Má byť namáhavá a dotieravá, ale nesmie znechutiť kajúcnika***, čo určuje, že musí byť možná a má spôsobiť radosť. Ten, kto koná toto pokánie, si musí byť vedomí, že do Božieho kráľovstva sa nemožno dostať pomocou prázdnych slov a predsavzatí, ale iba obnovenou vôľou k láske a dobru.

c) možné – najčastejšie býva uložené ako modlitba, pôst alebo almužna. Samozrejme, že je možná aj ich kombinácia. Penitent nemôže vylúčiť prijatie zadosťučinenia, lebo by tým zneplatnil sviatostné pokánie. Zo strany kajúcnika sa vyžaduje, aby prijal určené pokánie, ak nemá vážny dôvod na jeho odmietnutie. Ak áno, nech požiada o zmenu kajúceho skutku. Pri ťažších úkonoch pokánia sa odporúča opýtať sa kajúcnika, či môže toto pokánie vykonať.

Spovedník musí pri ukladaní pokánia brať do úvahy vyznávané hriechy a osobnú situáciu kajúcnika:

1. Vyznávané hriechy. Podľa vyššie uvedenej zásady o spravodlivosti pokánia, ono musí byť uložené. Spovedník nemôže za vážne previnenia bezdôvodne uložiť nepatrné pokánie, lebo sám by sa dopustil

hriechu. Nie je potrebné však byť príliš prísnym, lebo je bezpečnejšie s malým pokáním, ktoré sa ochotne prijíma a pravdepodobne vykoná, viesť kajúcnikov do očistca, než s veľkým pokáním, ktoré by nevykonali, ich uvrhnúť do pekla.

Za ťažké pokánie je potrebné pokladať skutky, ktoré Cirkev ukladá pod ťažkým hriechom, ako napr. nedeľná alebo sviatočná účasť na bohoslužbe, pôst, prijatie sviatostí, predpísané modlitby – časoslov a pod.

Je potrebné brať zreteľ i na „akosť" hriechu:

- za hriechy proti niektorej čnosti nech je uložený úkon k danej čnosti. Napr.: za zanedbávanie bohoslužieb účasť na nich, za lakomstvo almužnu, za nemiernosť sebazápor, za obžerstvo pôst, za zanedbávanie Božieho slova pravidelné čítanie krátkych statí a pod.;

- pri ukladaní modlitieb podobne. Napr.: za netrpezlivosť štvrtý desiatok bolestného ruženca, za hriechy proti čistote bolestný ruženec alebo Moleben k Prečistej Bohorodičke, za zanedbávanie modlitieb rannú a večernú modlitbu (jej pravidelnosť) a pod.

2. Osobná situácia. Zreteľ na osobnú situáciu kajúcnika žiada, aby spovedník neukladal za pokánie úkony, ktoré by boli v rozpore s kajúcnikovým povolaním, vekom, zdravím, ekonomickou situáciou a pod. Za ťažké previnenia je možné udeliť ľahšie pokánie penitentom slabšieho zdravia, duchovne slabým (i napriek dobrej vôli a ochote), pri prejavení mimoriadnej ľútosti alebo ak spovedník zoberie na seba časť pokánia za penitenta. Samozrejme, okrem udeleného „menšieho" pokánia, môže spovedník odporučiť, ale už nie záväzne, ešte iný úkon obety alebo dobrý skutok, či modlitbu alebo almužnu.

Kajúci skutok by sa mal vykonať čo najskôr, aby na neho nezabudol a tiež, aby mal aspoň morálnu súvislosť s ostatnými úkonmi kajúcnosti. Ak kajúcnik zabudne na uložený skutok pokánia, nech sa opýta svojho spovedníka, hoci aj mimo spovede. Ak tak nemôže urobiť a približne vie, čo mu bolo uložené, nech si vykoná to, čo si myslí, že mu bolo udelené. Skutok pokánia má byť vykonaný v stave posvätujúcej milosti, lebo ak by bol vykonaný v ťažkom hriechu, spoveď je síce úplná, ale odpustenie časných trestov nespôsobí, kým bude trvať ťažký hriech.

o. Martin

Sestry služobnice Nepoškvrnenej Panny Márie

Dom Spolutr. Bohorod., Lesná 19, Humenné, č. 7755808, 0918189019,
e- mail: sluzobnice@gmail.com, www.sluzobnice.sk

Slovo v pravý čas

Slová majú veľkú moc. Čítame o tom aj v liste Jakuba: *„Keď koňom dávame do úst zubadlá, aby nám boli povoľné, usmerňujeme aj celé ich telo. A hľa, aj lode - hoci sú také veľké a ženú ich prudké vetry - riadi najmenšie kormidlo, kam chce kormidelníkova vôľa. Podobne aj jazyk: je malý úd, ale chváli sa veľkými vecami. Ajhľa, aký malý oheň, a akú veľkú horu zapáli!"* */Jak 3,3–5/* Jazyk je podobný ako kormidlo na lodi. Je síce len malý úd, ale jeho úloha je obrovská. Podobne kormidlo je len nepatrnou časťou obrovskej lode, ale napriek tomu vedie celú loď a udáva jej smer. Tak aj úloha jazyka je rovnaká. Niekedy jedno nerozvážne slovo dokáže spôsobiť obrovskú škodu a trápenie. Je to ako malý oheň na zápalke, ktorý sa nám zdá neškodný, ale pokiaľ zápalku hodíme na nesprávne miesto, dokáže tento malý oheň zapáliť aj obrovský les. Slová teda majú veľkú moc. Niekedy väčšiu ako si vôbec uvedomujeme. Dokážu potešiť, no aj nedozerne zraniť. A aj keď sa hovorí, že činy sú viac ako prázdne slová, aj to, čo povieme, dokáže zabolieť rovnako ako to, čo urobíme. Ba niekedy dokonca ešte viac.

Preto nám Boh na viacerých miestach Písma pripomína, aby sme dávali pozor na svoje slová a zvažovali dobre čo hovoríme. Najlepším návodom ako nepovedať to, čo neskôr budeme ľutovať a čo spôsobí veľký požiar je nasledovať túto radu nášho nebeského Otca. Môžeme pokračovať v liste apoštola Jakuba, kde sa píše: *„Vedzte, bratia moji milovaní: každý človek má byť rýchly, keď treba počúvať, ale pomalý do reči a pomalý do hnevu, lebo človek v hneve nekoná, čo je spravodlivé pred Bohom. Preto odložte všetku nečistotu a akúkoľvek zlobu a v tichosti prijmite zasiate slovo, ktoré má moc spasiť vaše duše."* *(Jak 1,19-21)*

Spracovala sr. Simeona

Gymnázium sv. Jána Zlatoústeho

6. júla 2011 sa kolektív učiteľov vybral za poznaním historických zákutí našich slovenských miest a obcí. Tento krát to bolo po prvýkrát v Červenom Kláštore. Učitelia si po namáhavom školskom roku chceli vyskúšať splav po Dunajci, ale keďže nepretržitá a neústupčivá lejavica sa nevzdávala a dokazovala svoje navrch, mali možnosť navštíviť gotický kartuziánsky kláštor nachádzajúci sa v malebnom vyústení potoka Lipník do prielomu Dunajca v Pieninskom národnom parku, dnes už múzeum v Červenom Kláštore, oficiálne Lechnický kláštor v okrese Kežmarok. Svoje pomenovanie dostal podľa červenej farby striech kláštorných objektov. Dozvedeli sa tu všakovaké zaujímavosti, napríklad, že „kartuziáni patrili k najprísnejším pustovníckym reholiam s asketickým spôsobom života. Obývali cely, pri ktorých boli záhradky. Platila zásada mlčanlivosti, nosili biely habit a striedmo sa stravovali. Venovali sa hlavne odpisovaniu kníh a získavali postupne od uhorských a poľských panovníkov rôzne výsady (právo rybolovu na Dunajci, právo mlyna, varenia piva a súdnej právomoci).

V rokoch 1711 až 1782 bol Červený kláštor **kamaldulským kláštorom** (zakladateľ rehole v roku 1012 sv. Romuald).

Kamalduli získali Červený kláštor darom od nitrianskeho biskupa Ladislava Maťašovského. Po svojom príchode začali s jeho barokovou prestavbou (nové mníšske domčeky, baroková veža na kostole, oprava kostola). Kamalduli podobne ako kartuziáni žili pustovníckym spôsobom života (venovali sa hospodáreniu, včelárstvu, liečeniu chorých a zbieraniu liečivých rastlín). Od roku 1754 tu bola založená lekáreň, ktorá sa preslávila aj za hranicami Spiša hlavne za jej správcovstva frátrom „ lietajúcim“ Cypriánom v rokoch 1756 až 1775. “ V roku 1820 František I. Habsburský daroval lechnický kláštor i s jeho majetkami gréckokatolíckemu biskupstvu v Prešove.

Výlet pokračoval na kamennom hrade v Starej Ľubovni, kde si prišli na svoje predovšetkým učitelia dejepisu, oslovili ich najmä poľské korunovačné klenoty, ktoré tu boli ukryté pred Švédmi. Mali sme v pláne aj pútnické miesto Litmanovú, ale pre nepriazeň počasia sa uskutoční nabudúce. Už dnes sa naň veľmi tešíme.

Mgr. Dana Weisová

Rotary klub

Pred rokom /31. 5. 2010/ humenský regionálny týždenník Podvihorlatské noviny, priniesol na titulnej strane správu, ktorú málokto dostatočne pochopil, o prijatí Rotary klubu Humenné do Rotary International. Čo je to ten Rotary klub? K čomu sa zaväzujú jeho členovia? Čo je ich cieľom? Aký vzťah má ku kresťanstvu? ... premýšľal som o týchto, ale aj iných otázkach, ktoré mi vírili v hlave. Čo to znamená? Z uvedeného článku som sa dozvedel, že podobné Rotary kluby už existujú v Košiciach, Poprade, Trebišove, Rožňave, Martine ...a keď som zapol internet, tak som bol doslova omráčený zistením, že týmito Rotary klubmi je posiate takmer celé Slovensko. Na internete som našiel aj článok J. Bouzeka: Rotary Club – Rotariánstvo – Rotariáni uverejnenom v Časopise katolíckeho duchovenstva, ktorý vychádzal v Čechách. Napriek istému časovému odstupu od napísania článku, predsa obsahovo nič nestráca na svojej aktuálnosti. Drahí bratia a sestry! Zamyslime sa teraz nad týmto poučným článkom, ktorý je uverejnený hneď za týmto textom:

Rotary klub – Rotariánstvo - Rotariáni

Čo je to? Medzinárodný spolok, ktorý sa za veľmi krátku dobu úžasne rozšíril po svete. Jedny ho pokladajú za nový druh slobodomurárstva, kým iní tvrdia, že sa mu má dôverovať a výstrelky, ktoré tu a tam sa javia ako nepriateľské cirkvi, treba pripočítať na vrub jednotlivcom, alebo jednej skupine, nie však celému združeniu.

Prvý Rotary klub založil advokát Paul P. Harris v Chicagu 23. februára 1905, druhý v St. Franciscu 1908, a následne nato rýchlo vznikali iné kluby, najskôr v Amerike, potom aj na druhých miestach po celom svete.

Ich znakom je zubaté koleso zo šiestimi lúčmi a nápisom „Rotary International“. Vysvetľujú ho takto:

a) pretože sa majú zhromažďovať členovia každý týždeň u jedného podľa poradia;

b) pretože má zomknúť v jedno jednotlivcov, obce i národy;

c) je to vývoj slobodomurárskeho trojuholníka.

Avšak pravdepodobne naznačuje účel združenia, ktorým je vytvorenie jedinej, silnej, široko rozvetvenej organizácie, a ňou povzniesť ľudskú spoločnosť.

Taliansky veľvyslanec v Londýne, barón Chiaramonte Bordonaro, vystihol zameranie klubu prostredníctvom zasadania londýnskeho Rotary klubu, takto: *„Je to druh Spoločnosti národov, avšak väčšej než je ona, hoci nepracuje navonok; jej hlavným cieľom je, aby sa národ s národom čo najviac zjednotili v každej oblasti ľudskej pôsobnosti, inteligencie a vedy.“*

Podľa talianskeho advokáta Omera Ranelletti, sekretára Rotary klubu v Ríme, bolo po desiatich rokoch od založenia Rotary 15 tisíc členov, dnes ale, t. j. v roku 1928, ráta sa ich na 132 tisíc, združených v 2630 kluboch, ktoré prináležia k 42 civilizovaným národom.

Angličan James Henderson založil prvý taliansky klub v Miláne pred ôsmimi rokmi. Teraz (1928) má Taliansko v hlavných mestách do dvadsať klubov. Fašisti im nedôverovali, pokladajúc ich za slobodomurárske kluby, ktoré sú v Taliansku zakázané. Rotariáni potom urobili vo svojich časopisoch vyhlásenie, že sú nezávislí na slobodomurároch a že celým srdcom lipnú na fašistickom režime. K tomu poznamenali viedenské slobodomurárske noviny: *„Wiener Friemaurer Zeitung“ 1927*: *„. ..diese mussten alles mögliche tun, um nicht für verkappte Freimaurervereinigungen gehalten zu werden.“*

Od tej doby sa šíri po Taliansku pod ochranou fašistov, Mussolini vyhlásil, že im praje, taliansky kráľ sa stal čestným členom Rímskeho klubu, korunný princ i ďalší princovia savojského rodu dali sa zapísať do Rotary klubov v rôznych mestách.

Rotary Club sa riadi stanovami, spoločnými pre celý svet. Zmenu v niektorom bode stanov smie schváliť iba medzinárodný kongres Rotary. Za aktívnych i čestných členov sa prijímajú len osoby významné, plnoleté, ktoré sú charakterné a bezúhonné a pracujú v akejkoľvek oblasti ľudskej života. Vo výbere sa postupuje prísne, prísna je i disciplína klubov, a tak tvoria akúsi aristokraciu ľudskej spoločnosti.

Až na niektoré výnimky má byť podľa stanov zastúpené každé odvetvie len jedným aktívnym členom, ale tlač viacerými členmi. Áno každý väčší denník môže mať svojho zástupcu v klubu tej krajiny, kde vychádza. Z toho vidno, akú dôležitosť prikladá Rotary tlači. Kluby sú vcelku autonómne, riadené radou šiestich až deviatich členov, ktorá vymenováva rôzne komisie a tie potom pracujú. Viacej klubov sa zoskupuje pod interprovinciálne vedenie a tieto jednotky pod internacionálne riaditeľstvo, ktorého sídlo je v Chicagu; toto vydáva rozkazy pre celú organizáciu a vedie si tak obozretne, že nezasvätenec jeho plány neodhalí. Politiku vylučuje, zaoberá sa podľa štatútu len hospodárskymi, sociálnymi a mravnými otázkami. Chce zušľachtiť všetky pracujúce vrstvy, dať priemyslu národné a svetové poslanie a urobiť z obchodu užitočnú, dôstojnú a čestnú činnosť. Tvrdia, že založili novú filozofiu, v ktorej zlúčili praktickú anglosaskú povahu s latinskou citlivosťou, že vzbudili záujem o počestnosť — čo bezpochyby veľmi zaváňa slobodomurárstvom. Základnou pohnútkou všetkých rotariánov a všetkej ich aktivity je: slúžiť ľudskej spoločnosti. Každé zamestnanie je dobré a má ideálnu hodnotu, ak slúži ľudskej spoločnosti. Aby umožnili spoluprácu všetkým, vylučujú zo svojich zásad každé Credo i nacionalizmus.

„Náš plán,“ hovorí advokát Harris*, „vylučuje skoro úplne Credo, oslavuje aktivitu, a je prístupný protestantom, katolíkom, židom, kresťanom i budhistom. Máme byť spiatočnícki, či postupovať s dobou? Veľký cieľ, ktorý sme si vytýčili, a ktorý chceme s nadšením dosiahnuť, je usilovať o dohodu a šíriť ju, snažiť sa o dobrú vôľu všetkých a všeobecný mier.“*

„Rotariánska morálka“ pripája Herman Dons, *„nemá národnosti, ani náboženstva, nepatrí žiadnej politickej strane, je podivuhodne a stoicky neutrálna v najširšom zmysle slova a nanajvýš blahodarná; okrem toho je univerzálna a tým smeruje k medzinárodnej propagácii a aktivite.“*

„Rotary“, vraví advokát Ranelletti, *„má úplnú a absolútnu autonómiu v programe, v myslení i v činnosti, je oslobodená od každého puta, každého predsudku i rázu náboženského, politického a iného. Sme a budeme žiarlivo na stráži nad touto autonómiou.“*

Podľa tejto filozofie sú všetky náboženstva rovnaké, a ich morálka je výnimočná a stojí nad morálkou všetkých náboženstiev.

„Osservatore Romano“ opisuje, ako sa konajú stretnutia rotariánov v Amerike (a aj inde): *Prijímajú sa členovia každého náboženstva; obyčajne pozvú na stretnutie protestantského pastora i katolíckeho kňaza. Všetci členovia sú povinný zúčastniť sa stretnutia raz týždenne, ktoré sa koná obvykle popoludní. Obedujú, každý za svoje. Spievajú sa rôzne piesne; jeden prednáša o nejakom predmete, ktorý zaujíma všetkých. Vládne medzi nimi duch bratstva a rovnosti. Oslovujú sa krstným menom. Katolíckych laikov je pri Rotary málo; skôr len tí, ktorý sú závislí na protestantoch alebo s nimi v obchodnom spojení. Žiaľ i kňazi sa zúčastňujú, aj keď výnimočne. A veľmi často sú kompromitovaní, keďže ráz zábavy, reči a skutkov pri tom je veľmi klzký a ľahkomyseľný.* Preto nechápe „Osservatore“, ako môžu byť kňazi členmi Rotary; istotne o tom duchovné úrady nevedia. Významní členovia Rotary nosia pri schôdzkach odznaky na stuhe, podobné slobodomurárskym odznakom.

Aký je katolícky postoj k tejto rotariánskej otázke? Predovšetkým je isté, že zakladateľ Rotary, advokát Harris, bol slobodomurárom, slobodomurármi boli aj prví členovia. Hlavný riaditelia Rotary, ak nie sú sami slobodomurármi, tak stoja pod ich vplyvom, ba mnohí sú otvorenými slobodomurármi.

Celý program Rotary je veľmi podobný programom iných spolkov, založených slobodomurármi. Tieto sa snažia združiť a priviesť pod priamy vplyv slobodomurárstva rôzne stavy a triedy spoločnosti: chlapcov, dievčatá, ženy i mužov. *„Wiener Freimauer Zeitung“* ich nazýva *„odnožami amerického slobodomurárstva“* a hovorí, že mnohé už zapustili veľmi hlboké korene. Pre združenie mužov boli vytvorené „kluby“ rozmanitých typov.

Rotary Cluby sú nielen svojím pôvodom, ale aj svojimi prejavmi, svojimi vzťahmi i svojou činnosťou slobodomurárske. V Mexiku sa spolu s Callesovou vládou podieľali na krutom prenasledovaní katolíckej cirkvi a vyvinuli aktívnu protestantskú propagandu. Arcibiskup zo Santiaga vydal pre svojich veriacich túto inštrukciu: *„Hľa, konkrétny príklad metódy Rotary Clubu: mexická Y. M. C. A. (YMCA) organizovala pred rokom veľkú zbierku pol milióna pessos na podporu protestantskej propagandy. Zjazdu spisovateľov predsedal metodistický biskup Mojžíš Saenz, podtajomník ministerstva vyučovania. Katolícki poddaní boli donútení vydržiavať vlastnými peniazmi protestantskú propagandu! A medzi poprednými činiteľmi, poverenými zbierkou na tieto protestantské fondy Y. M. C. A (YMCA)., boli a aj verejne vystupovali mexický rotariáni.“* (Ord. list. Arcib. Santiago z 31. marca 1927.)

Robert Greenfield, protestant a slobodomurár, píše vo svojej práci *„Náboženská otázka v Mexiku“* (New York, 20. december 1927), že slobodomurárstvo používa v Mexiku a v iných štátoch latinskej Ameriky Y. M. C. A. (YMCA) a rotariánov k potláčaniu katolicizmu a chce ho vyhubiť s koreňmi, aby rozšírilo panamerický vplyv.

Revue veľkej švajčiarskej slobodomurárskej lóže, menom »Alpina«, opisuje stretnutie lóže, na ktorom sa jednalo o Rotary Kluboch, a uverejňuje ich mravný zákonník, ich cieľ, povinnosti a hlavné body ich filozofického systému. S uspokojením uvádza, že v rotariánskych kluboch je mnoho »bratov«, čo vraj je ľahko pochopiteľné, ak sa zoberie do úvahy, akými zásadami sú vedený. (Bern, 30. apríla 1927.)

Bulletin španielskeho Veľkého Orientu (11. január 1928) píše:

„Prednedávnom otvorilo slobodomurárstvo dvere doktorovi Vincenci Dávile, prezidentovi venezuelského Rotary, ktorý tu prednášal. Lahodilo nám, keď sme počuli, že sú slobodomurári znamenitými propagátormi ich klubu, a že nás pokladajú za svojich starších bratov, veď je medzi nami a nimi toľko styčných bodov.“

„Wiener Freimauer Zeitung“, orgán Veľkej viedenskej lóže (1928), tvrdí, že v Londýne je veľmi kvitnúca slobodomurárska lóža, ktorej členmi môžu byť len rotariáni.

V iných krajinách, kde by otvorené slobodomurárske stanovisko Rotary Klubu bolo nepriaznivo prijaté, počínajú si veľmi prefíkane. Radi prijímajú za členov aj dobrých katolíkov, kňazov, ba i biskupov, ktorí istotne nepoznajú ich úmysly, a rozprávajú o náboženstve vo svojich listoch veľmi úctivo. Tak sa robilo hlavne v Španielsku, kde chceli odstrániť prudkú polemiku tlače o povahe Rotary.

Áno, ich bulletin uverejnil, pravdaže vymyslenú, správu o audiencii, ktorú vraj povolil Pius XI. skupine rotariánov po medzinárodnom kongrese Rotary v Ostende 1927. Rovnako španielskymi novinami prebehla správa, že národný kongres rotariánov, ktorý sa uskutočnil v máji 1928 v Barcelone, bol zahájený spevom: Veni Creator. Bolo to napísane na oklamanie verejnosti.

„E1 Siglo futuro“ dňa 12. júna uverejnil pravdu: kongresisti po bankete v Manserrato navštívili tamojšiu slávnu svätyňu, a ich dámy, ktoré ich sprevádzali, zaspievali tam mariánsku pieseň! To bolo všetko.

(Pokračovanie v budúcom čísle)

(Podľa Civiltá Cattolica, 1928, 1929.), J. Bouzek, in Časopis katolíckeho duchovenstva roč. 71 (96), 1930, zošit 9-10, s. 824-831.;http://depositum.cz/knihovny/ckd/tiskclanek.php?id=c_19145;http://katolicka-kultura.sweb.cz/rotary_club/rotary_club.html

spracoval ThDr. Ondrej Chalachan, PhD.

Ponuka Centra pre rodinu – Sigord

1. Prázdninový týždeň pre rodiny s deťmi

Prednášky zamerané na prehĺbenie manželských a rodinných vzťahov, spoločné modlitby, priestor na manželskú komunikáciu.

Dobrodružné lesné hry a súťaže pre deti aj celé rodiny, zbieranie bobríkov, či tvorivé spoznávanie prírody, turistika a športové turnaje, opekačka, filmové večery …

Možnosť účasti na atrakciách spojených s Majstrovstvami Českej a Slovenskej republiky v ryžovaní zlata v blízkej obci Zlatá Baňa (termín I.).

Termíny: **I. 18. – 24. 07. 2011**

II. 08. – 14. 08. 2011

Miesto: Centrum pre rodinu – Sigord v nádhernom prostredí Slanských vrchov na východe Slovenska.

Cena za stravu a ubytovanie: celá rodina (bez ohľadu na počet detí) – **250 Eur**

2. Dobrovoľnícky tábor

Niekto investuje do dovolenky. Niekto si platí pobyty v malebnej prírode. Niekto túži po kvalitných priateľstvách. Niekto rád pookreje pri práci. Niekto sa rád zabaví. Niekto vyhľadáva duchovné aktivity. Niekto by iba rád zmysluplne využil svoj čas…

Príďte na náš tábor a máte všetko v jednom…

Miesto: les, mimo civilizácie, v tichu prírody – ***Centrum pre rodinu – Sigord***

Čas : rok 2011, leto, **august 1. – 5.** (príchod v pondelok do 16:00)

Podmienky: vek – 16 a viac, ochota pracovať, chuť zabaviť sa, karimatka, spacák, miska, príbor a pohár, hygienické potreby, plavky, turistická obuv, **!!!Nahlásiť sa do 22. júla 2011 !!!**

Možnosti a program: zveľaďovanie Centra pre rodinu telesnou prácou, turistika, kúpanie, spoločné večery pri filme, zábave a témach pre mladých, možnosť stanovať (vo vlastnom stane) …

Príspevok: symbolický – **10 EUR plus práca.**

Bližšie informácie na: www.centrumsigord.sk.

1. ročník stolnotenisového turnaja

Dňa 2. júla 2011 sa konal 1. ročník stolnotenisového turnaja gréckokatolíckej farnosti Humenné – mesto v priestoroch gymnázia sv. Jána Zlatoústeho. Stretli sme sa ráno o 9:00 na gymnáziu, kde bolo slávnostné otvorenie turnaja za prítomnosti o. protopresbytera Martina Zlackého. Po úvodnej modlitbe a príhovore o. Martina sme začali samotné zápasy. Hralo sa v dvoch kategóriách: v prvej do 14 rokov a v druhej od 15 a vyššie.

Zápasy boli napínavé až do poslednej loptičky. V prvej kategórii sa víťazom turnaja stal talentovaný Benjamín Šambronský z farnosti Humenné – Dubník a v druhej kategórii sa víťazom stal Marek Voloch z farnosti Humenné – mesto, ktorý sa ukázal vo svojej výbornej forme a zapálení pre tento šport. Víťazi si odniesli domov pekné a hodnotné ceny. Víťazom a tak isto aj všetkým oceneným chcem v mene farnosti Humenné – mesto zablahoželať a poďakovať za účasť na tomto 1. ročníku stolnotenisového turnaja.

Touto cestou sa chcem poďakovať aj vedeniu Gymnázia sv. Jána Zlatoústeho za poskytnutie priestorov a stolov na tento turnaj, p. Kuzmovej za zabezpečenie občerstvenia, ako aj všetkým, ktorí sa akoukoľvek pomocou podieľali na priebehu tohto turnaja a samozrejme aj všetkým zúčastneným, bez ktorých by tento turnaj nemohol byť. Už teraz sa tešíme a všetkých pozývame na 2. ročník stolnotenisového turnaja.

Matúš Sejka

Osemsmerovka

G	K	A	L	H	I	T	T	E	V	K	O	R	U	Ž	A	H
Ľ	E	B	R	Z	A	Á	D	Í	M	A	O	Á	A	Ž	Y	R
T	P	O	R	Á	G	R	N	A	B	M	A	L	P	D	Z	V
S	M	A	G	A	R	O	D	CH	L	E	M	I	I	E	C	R
I	E	D	O	R	T	A	U	I	R	N	L	H	F	B	R	A
L	I	E	K	Ľ	A	I	F	O	P	Á	T	E	A	O	A	M
D	CH	D	U	L	B	F	S	Á	T	R	M	E	T	Á	N	C
S	B	L	L	B	O	O	I	L	A	T	S	E	C	R	E	H
K	Á	Z	I	A	O	R	L	A	A	N	I	L	H	N	I	K
A	O	E	A	E	Ž	L	E	E	O	V	A	V	T	A	Ž	A
L	D	L	R	Z	B	B	E	T	J	S	A	R	E	I	V	B
A	E	E	E	A	A	D	A	S	O	N	U	E	N	O	CH	Á
A	V	R	B	U	S	T	A	R	Ť	M	A	D	V	E	N	T

detské okienko

Legenda:
ADAM, ADVENT, AGÁT, ANJEL, BELETRIA, BIEDA, BLUD, BOLESŤ, BRATISLAVA, BUSTA, CENTRUM, CESTA, CMAR, DLAŽBA, EFEZ, ENOCH, ETÁN, EZAU, FARÁR, FILM, GEOGRAFIA, HLINA, HROM, CHLIEB, CHRÁM, IHLA, IZÁK, IZRAEL, KABÁT, KAMENÁR, KOLIBA, KVET, LIEK, LIST, LORETO, ODEV, OKULIARE, OPÁT, OSADA, OSUD, PILÁT, RADCA, ROSA, RUŽA, RYŽA, SKALA, VIERA, VIETOR, VÍNO, VRED, ZELER, ŽALM, ŽATVA.

Tajničku osemsmerovky tvorí 23 nevyškrtaných písmen.

Vtipy:

Na skúške z matematiky hovorí jeden policajt druhému:-*" Ja asi vyletím."*
-*"Ale prečo?"*, pýta sa druhý. *"Čo nevieš sčítať a odčítať?"*
-*"To je to. Ja stále neviem pochopiť , ako je to, že 5-7+2=0."*
-*"To je jednoduché. Vysvetlím ti to na názorovom príklade: V autobuse cestuje 5 ľudí, na zastávke 7 vystúpi. Koľkí musia nastúpiť, aby tam nebol nikto?"* ☺

Ide blondína po ulici a zrazu spadne do kanála. Vylezie, pozerá na kanál a radostne zvolá:
- *„Ešteže tam nebol poklop, ináč neviem, ako by som odtiaľ vyliezla!“* ☺

Ide Radičová a Fico v lietadle. Fico vraví:
- *„Vyhodím z lietadla 100 EUR a poteším 100 Slovákov.“*
Radičová sa nechce nechať zahanbiť:
- *„Ja vyhodím 500 EUR a poteším 500 Slovákov!“*
Pilota to už začína štvať, tak zakričí:
- *„Ja vyhodím vás oboch a poteším celé Slovensko.“* ☺

Matúš Sejka

Liturgický program na 6. týždeň po Päťdesiatnici

Pondelok 18.7.	Svätý mučeník Emilián Svätý mučeník Hyacint z Amastridy	6:30 18:00	Sv. liturgia staroslovienska *+ Ján, Štefan, Helena* Sv. liturgia slovenská *+ Milan*
Utorok 19.7.	Prepodobná matka Makrína, sestra Bazila Veľkého Prepodobný otec Dios	6:30 17:00 18:00	Sv. liturgia staroslovienska *+ Ján (panychída)* ***Veľká večiereň*** Sv. liturgia slovenská *+ Júlia (80 rokov)*
Streda 20.7.	**Svätý a slávny prorok Eliáš**	6:30 7:30 **16:30** 18:00	**utiereň** Sv. liturgia staroslovienska ** Lukáš, Erik, Janík, Gabriela* Sv. liturgia slovenská ***Za veriacich*** Sv. liturgia slovenská ** Jozef, Ján, Mária*
Štvrtok 21.7.	Prepodobní otcovia Simeon, blázon pre Krista, a Ján, jeho spoluaskéta Svätý prorok Ezechiel	6:30 18:00	Sv. liturgia staroslovienska *+ Anna* Sv. liturgia slovenská ** Mária*
Piatok 22.7.	Svätá myronosička Mária Magdaléna Návrat pozostatkov svätého hieromučeníka Fóka **Zdržanlivosť od mäsa**	6:30 18:00	Sv. liturgia staroslovienska *+ Anna* Sv. liturgia slovenská *+ Filoména*
Sobota 23.7.	Svätí mučeníci Trofim, Teofil a spoločníci	6:30 17:00 18:00	Sv. liturgia staroslovienska *+ Šimon, Štefan (panychída)* **Veľká večiereň** Sv. liturgia slovenská ** Miroslav (40 rokov)*
Nedeľa 24.7.	**ŠIESTA NEDEĽA PO PÄŤDESIATNICI** Svätá veľkomučenica Kristína **Svätí mučeníci Boris a Gleb**	7:30 **9:00** 11:00 **17:15** 18:00	Sv. liturgia slovenská ** Michal (80 r.), Anna (75 r.), Helena (55 r.)* Sv. liturgia staroslovienská ***za veriacich*** Sv. liturgia slovenská ** Kristína, Jozef, Marta, Jakub, Timotej* **Malá večiereň** Sv. liturgia slovenská ** Anna*

Liturgický program na 7. týždeň po Päťdesiatnici

Pondelok 25.7.	**Zosnutie svätej Anny, matky Presvätej Bohorodičky**	6:30 18:00	Sv. liturgia staroslovienska *+ Štefan, Mária* Sv. liturgia slovenská *+ Andrej (panychída)*
Utorok 26.7.	Svätý hieromučeník Hermolaos a spoločníci Svätá prepodobná mučenica Paraskeva	6:30 18:00	Sv. liturgia staroslovienska *+ Štefan Olexa, Vasiľ, Anna (panychída)* Sv. liturgia slovenská *+ Anna, Ján, Helena*
Streda 27.7.	**Svätý veľkomučeník a uzdravovateľ Panteleimón** Naši prepodobní otcovia sedmopočetníci Cyril, Metod, Gorazd, Kliment, Naum, Sáva a Angelár	6:30 18:00	Sv. liturgia staroslovienska *+ Anna* Sv. liturgia slovenská *+ František, Jozef, Pavol, František, Štefan, Mária (panychída)*
Štvrtok 28.7.	Svätí apoštoli a diakoni Prochor, Nikanor, Timón a Parmenas	6:30 18:00	Sv. liturgia staroslovienska *+ Pavlína, Michal* Sv. liturgia slovenská *+ Juraj (panychída)*
Piatok 29.7.	Svätý mučeník Kallinik **Zdržanlivosť od mäsa**	6:30 18:00	Sv. liturgia staroslovienska *+ Leopoldína, Ján* Sv. liturgia slovenská *+ Jozef (panychída)*
Sobota 30.7.	Svätí apoštoli Silas, Silván a spoločníci	6:30 17:00 18:00	Sv. liturgia staroslovienska *+ Anna, Teodor* **Veľká večiereň** Sv. liturgia slovenská *+ Slavomír, Anna, Michal*
Nedeľa 31.7.	**SIEDMA NEDEĽA PO PÄŤDESIATNICI** Predprazdenstvo Vynesenia úctyhodného a životodarného Pánovho kríža Svätý a spravodlivý Eudokim	7:30 **9:00** 11:00 **17:15** 18:00	Sv. liturgia slovenská ** Anna, Peter, Gabriel, Peter, Ružena, Bernard* Sv. liturgia staroslovienska ***za veriacich*** Sv. liturgia slovenská ** Peter, Timotej* **Malá večiereň** Sv. liturgia slovenská ** Ján, Anna, Anna, Vladimír*

Liturgický program na 8. týždeň po Päťdesiatnici

Pondelok 1.8.	Vynesenie úctyhodného a životodarného Kríža Siedmi svätí makabejskí mučeníci, ich matka Solomona a starec Eleazar	6:30 18:00	Sv. liturgia staroslovienska *+ Štefan (panychída)* Sv. liturgia slovenská *+ Milan*
Utorok 2.8.	Prenesenie pozostatkov svätého prvomučeníka a archidiakona Štefana	6:30 18:00	Sv. liturgia staroslovienska *+ Peter, Andrej, Anna, Vasiľ, Annamária, Anna, Mária* Sv. liturgia slovenská *+ Mária*
Streda 3.8.	Prepodobní otcovia Izák, Dalmat a Faust	6:30 18:00	Sv. liturgia staroslovienska *+ Michal, Ján, Michal, Mária, Helena* Sv. liturgia slovenská *+ Martin, Dušan*
Štvrtok 4.8.	Siedmi svätí mladíci z Efezu Svätá prepodobná mučenica Eudokia	6:30 18:00	Sv. liturgia staroslovienska *+ Michal* Sv. liturgia slovenská *+ Vincent (panychída)*
Piatok 5.8.	Predprazdenstvo Premenenia nášho Pána Ježiša Krista Svätý mučeník Eusignios **Prvý piatok** **Zdržanlivosť od mäsa**	6:30 17:45 18:00	Sv. liturgia staroslovienska ** ctitelia Božského srdca* ***Eucharistická pobožnosť*** Sv. liturgia slovenská *+ Mikuláš, Rozália*
Sobota 6.8.	**Premenenie nášho Pána, Boha a Spasiteľa Ježiša Krista** **Odporúčaný sviatok** **FATIMSKÁ SOBOTA** **myrovanie**	7:30 9:00 17:00 18:00	Sv. liturgia slovenská *+ Anna, Teodor* Sv. liturgia staroslovenská **Veľká večiereň** Sv. liturgia slovenská *+ Fedor, Michal, Mária, Helena*
Nedeľa 7.8.	**ÔSMA NEDEĽA PO PÄŤDESIATNICI** Svätý prepodobný mučeník Domécius	7:30 **9:00** 11:00 **17:15** 18:00	Sv. liturgia slovenská ** Justína, Olina, Zita s rod., Róbert s rod.* Sv. liturgia staroslovienska ***za veriacich*** Sv. liturgia slovenská ** Tomáš, Pavol, Nela* **Malá večiereň** Sv. liturgia slovenská ** Mária, Božena, Ján, Mária*

Liturgický program na 9. týždeň po Päťdesiatnici

Pondelok 8.8.	Svätý Emilián Vyznávač, kyzický biskup	6:30 18:00	Sv. liturgia staroslovienska *+ Ladislav, Mária, Juraj, Vojtech* Sv. liturgia slovenská *+ Lumír (panychída)*
Utorok 9.8.	**Svätý apoštol Matej**	6:30 18:00	Sv. liturgia staroslovienska *+ Ladislav, Helena* Sv. liturgia slovenská *+ Štefan (panychída)*
Streda 10.8.	Svätý mučeník a archidiakon Vavrinec	6:30 18:00	Sv. liturgia staroslovienska Sv. liturgia slovenská *+ Angela*
Štvrtok 11.8.	Svätý mučeník Euplos	6:30 18:00	Sv. liturgia staroslovienska Sv. liturgia slovenská *+ Štefan, Zuzana (panychída)*
Piatok 12.8.	Svätí mučeníci Fótios a Anikét **Zdržanlivosť od mäsa**	6:30 18:00	Sv. liturgia staroslovienska Sv. liturgia slovenská *+ Michal, Mária, Viera, Štefan, Mária*
Sobota 13.8.	Zakončenie sviatku Premenenia Pána Prepodobný otec Maxim Vyznávač	6:30 17:00 18:00	Sv. liturgia staroslovienska *+ Ivan, Vasiľ, Andrej, Peter* **Veľká večiereň** Sv. liturgia slovenská *+ Štefan*
Nedeľa 14.8.	**DEVIATA NEDEĽA PO PÄŤDESIATNICI** Predprazdenstvo Zosnutia Presvätej Bohorodičky Svätý prorok Micheáš **Prenesenie ostatkov prepodobného otca Teodóza, pečerského igumena**	7:30 **9:00** 11:00 **17:00** 18:00	Sv. liturgia slovenská ** Helena s rod.* Sv. liturgia staroslovienska ***za veriacich*** Sv. liturgia slovenská ** Jakub, Zuzana, Helena, Jana, Samuel* ***Veľká večiereň s lítiou*** Sv. liturgia slovenská ** Anna s rod.*

Kontakt

Gréckokatolícka cirkev – protopresbyterát Humenné.
Farnosť Zosnutia Presvätej Bohorodičky
Osloboditeľov 28, 066 01 Humenné

Telefón: **kancelária:** 057/ 775 3628
farár: 057/ 788 9061
kaplán: 057/ 788 9060
WEB: **www.grkat.he.sk/uvod**

e-mail: **úrad:** humenne@grkatpo.sk
dekan: martinzlacky@gmail.com
kaplán: mikulas.fejko@gmail.com
výpomocný duchovný: hrib.peter@gmail.com

Úradné hodiny

Pondelok, streda, štvrtok: 8:30 – 10:00 / 13:30 - 15:00

Utorok, piatok: 8:30 – 10:00

Na prvý piatok a cirkevné sviatky je kancelária zatvorená.

Prosíme vás o dodržanie podmienok:

- ak žiadate **KRST** - minimálne 2 týždne vopred;
- ak žiadate **SOBÁŠ**

1) a máte všetky iniciačné sviatosti
– krst, myropomazanie, sv. prijímanie - minimálne 2 mesiace vopred;
2) a niektorá z nich Vám chýba - minimálne 4 mesiace vopred;
LITURGIE – úmysly na Božské liturgie prijímame ***iba v cerkvi.***
KRSTNÝ, SOBÁŠNY LIST – je možné vyžiadať si aj telefonicky a vyzdvihnúť si ho na ďalší deň.

Nech dobrý Boh odmení požehnaním každého,
kto prispeje na dobrý účel akýmkoľvek finančným darom.
Číslo účtu farnosti: 0086909038/0900

SME TU PRE VÁS

Informačno-formačný časopis farnosti Zosnutia Presvätej Bohorodičky v Humennom

Dobrovoľný príspevok

Pre vnútornú potrebu vydáva: Gréckokatolícka cirkev, Farnosť Humenné

Zodpovedný za vydanie**: o. Martin Zlacký, o. Mikuláš Fejko**